

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 4. АПРИЛА 1899.

Број 12.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на попа године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

На збору грађана београдских, држаном 25. марта о. г. за избор једнога кмета и два одборничка заменика, имао је према азбучном гласачком списку право гласа 3541 грађанин; од ових дошло је и гласало свега 135 и изабрати су савршеном већином гласова

а., ЗА КМЕТА:

г. Коста Арсенијевић,

економ општине и бив. кметовски помоћник;

б., ЗА ОДБОРНИЧКЕ ЗАМЕНИКЕ:

г. Милан Милашиновић,

инспектор кр. срп. државних железница, и

г. Влада Тодоровић,

инжењер железничке дирекције.

Против овог избора није дата у законом року ни усмена ни писмена жалба, те је према томе овај избор пуноважан.

О овоме се извештава грађанство ради знања.

Од суда општине београдске, 2. априла 1899. год. АБр. 2289. у Београду.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото:Nam divitiarum et formae gloria
fluxa atque fragilis est; virtus clara
aeternaque habetur"....

Salust. Coni. Cat. cap. I.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(СВРШЕТАК)

Краљ је Драгутин, дакле, умро у Петак 12. Марта 1316. г.¹⁾

Пре смрти краљ се Драгутин поклубери и у калуђерству је добио име Текоћиста. Овим га калуђерским именом називају и неки летописи; а тако исто и

једна стихира: „Феоктисте, Драгутине ксе-хвални“²⁾

На смртном часу краљ је Драгутин тешко и поучавао своју жену Катарину, сина Владислава и своју властелу: написа писмо своме брату краљу Милутину; преко награђена калуђера Атанасија послала А. Е. Данилу II дарове и последње опроштајне речи; па најзад, после толико година предрасуда и искушења, рада и труда, молећи се Богу, оде он „на пут с кога се неће никад вратити“. Кад су га хтели окупати, испод калуђерског одела нађоше му кострет са тришчаним појасом, који су тек водом успели одвојити од тела. И т. д.³⁾

Тело краља Драгутина пренето је из Дабрца у његов манастир Св. Ђорђа у Расу.⁴⁾ Одавде је допније пренето у манастир Студеницу, јер се у манастиру налази погребна плоча краља Драгутина с

написом: „Стефанъ, сынъ краля Оуроша,
оуноўкъ скѣтаго Симона монаха, прооуноўкъ
скѣтаго Симеона.“⁵⁾

Краљ је Драгутин имао два сина Владислава и Урошица и кћер Јелисавету. „И тъ (краљ Драгутин) роди съ кура Каталеною, к. сына Владислава краля и Оурошица и Елисакеоу“, веле поуздані летописи. Хаци-Јорданов Летопис не спомиње порода краља Драгутина; а Верковићев Летопис узима, да је Јелисавета била кћи краља Уроша Г.) Пејачевић погрешно узима, да је краљ Драгутин имао и сина Константина.⁶⁾ Лукарије, Орбиније и Дифрен погрешно узимају, да је Владислав био син краља Милутина.⁷⁾

Владислав Драгутиновић добио је 1292. г. 19. Августа од напуљског краља Карла II Анжујског део Славоније. У повељи вели краљ Карло, да за искрену оданост и услугу коју је чинио и чини Владислав, прворођени син српског краља Стефана (Драгутина), даје и потврђује Владиславу,

¹⁾ Starine X стр. 258—259.

²⁾ Јуб. Стојан. Спом. III стр. 130—131. Starine XIII стр. 174, 191. — Шаф. Рамат, стр. 131.

³⁾ Hist. Serv. стр. 226.

⁴⁾ Luccari, Ristretto de gli Annali di Rausa стр. 37. — Orbini, JI Regno стр. 253. — Car. dom. du Cang. Illir Vet. et Nov. стр. 57.

⁵⁾ Срећковић (Ист. II стр. 175, 251), Ковачевић и Јовановић (Ист. стр. 103), Руварац (Чуп. Год. II стр. 244), Крстић (Ист. стр. 56), Убавкић (Ист. стр. 116) правилно узимају да је краљ Драгутин умро 1316. г. Пејачевић (Hist. стр. 223), Мајков (Ист. стр. 30), Калајић (Ист. стр. 49), Љубић (Novci стр. 59), Милаковић (Ист. стр. 14), Медаковић (Ист. I. стр. 193), Мандровић (Ист. стр. 98), Видаковић (Ист. I стр. 119), Давидовић (Ист. стр. 86) погрешно узимају да је краљ Драгутин умро 1317. г. Катачић (Гл. V стр. 173); 1305. г.; Клајић (Ровј. В. стр. 92 и Atlas стр. 10); г. 1314.

С Т Е Ч А Ј

www.unilib.rs

Општини београдској потребан је један инжињер-хидротехничар, који ће отпрањати дужност и послове управника београдских водовода и радити на проширењу и побољшању водовода.

Плата је до 6000 дин. годишње.

Г.г. инжињери, који би желели овога посла примити се, имају се писменом молбом обратити суду општинском најдаље до 10. Априла ове године закључно. Уз писмену молбу треба да поднесу доказе о својој квалификацији, као и о томе, да су већ радили на водоводу, и на којем. Од суда општине београдске 18. марта 1899. године у Београду А.М. 2084.

О Б Ј А В А

Како су попуњена сва места на Новом гробљу, правилима гробљанским одређена за велике зидане гробнице првога реда, то је одбор општински, на предлог гробљанског одбора, у седници својој од 9. марта о. г. решио, да у парцелама III, IV, V и VI новога гробља поред пута од улаза ка цркви, с једне и с друге стране буду велике зидане гробнице првога реда.

Цена овим гробницама одређена је истим решењем одборским 2000 дин. у сребру заједно са зидањем. За ову цену стиче се право службености за 100 година; после овог времена има се по нова ова цена платити каси гробљанској, ако се жели задржати гробница у службеност за других 100 год.

Поред цене од 2000 дин. има уживаљац оваке гробнице плаћати годишње по 15 дин. за одржавање исте.

Ово се објављује грађанству ради знања. Од суда општине београдске 10. марта 1899. год. АБр. 1451. у Београду.

Н А Р Е Д Б А

На основу чл. 17. правила за извршење закона о риболову, Управа града Београда актом својим од 30. Марта о. г. Бр. 7807. објављује:

1., да је од 1. Априла до 15. Маја забрањено ловити и продавати ове врсте риба: шарана, јаз (бртвиш), мрену, сањаку, крупатицу, караша, лињака, чијка и вртенара.

2. Да се сва ова врста рибе, не сме у ово време ни доносити из суседне државе и ако би се унела, онда ће се сва жива риба пустити у Саву и Дунав а са мртвом поступити по закону.

Иступници против ове наредбе, казниће се по чл. 25. закона о риболову.

Ово се објављује грађанству ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 3. Априла 1899. год. АБр. 2532. у Београду.

Н А З Н А Ј Е

Управа Државних монопола претписом својим од 10. марта т. год. КМБр. 3834 саопштила је решење господина министра финансија од 19 марта 1897. год. ПрБр. 6637 следеће садржине:

„Да се у будуће не удара жиг касе српске ренте „К. С. Р.“ на таксени и крчмаринске марке пошто поменута каса више не постоји, и у исто доба наредио је, да се марке са поменутим жигом постепено повукну из саобраћаја и замене новим маркама без жига.

До данас све су марке са жигом повучене из саобраћаја и замењене новим без жига, осим таксених марака од 3 дин. и од 30 паре дин. комад, које се још налазе у саобраћају са жигом касе српске ренте, — па како ових марака још врло мало има то је Управа држав. монопола решила под данашњим: да се таксени марке са жигом „К. С. Р.“ од по 3 динара и од

његовим наследницима, прејамницима и легитимним потомцима војводину Славонију, сем земаља бана Радослава и његове браће и гроfovstava Вељије, Модруше и Винодола.¹⁾

И поред ове звучне повеље „на вечност“ Владислав је остао за кратко време славонским баном. Већ 1298. г. краљ Карло даде Славонију Павлу Шубићу. Год. 1309. помиње се неки Јован као бан целе Славоније (*Dominus Johannes banus totius Sclavoniae*)²⁾

Владислав је био ожењен Констанцијом, унуком Алберта Морозинија, ујака маџарског краља Андрије III (1290—1301). Има спомена, да краљ Владислав није имао мушки деце.³⁾

Владислављев млађи брат Урош је био ожењен ћерком ердељског војводе Апора.⁴⁾ По АЕ. Данилу могло би се мислiti, да је Урош је рано умро. АЕ. Данило при смрти краља Драгутина спомиње само Владислава.⁵⁾ Урош је већ умро, а Јели-

савета се, ваљда, била већ удала. Летописи бележе, да је Урош сахранјен у цркви св. Архиља, где је била митрополија (дан. Ариље) и да се посветио.¹⁾

Владислављева сестра Јелисавета била је удата за босанског бана Степана I Котроманића. Јелисавета је родила Степана II, Инослава и Владислава. Степан II Котроманић имао је јединицу Јелисавету, супругу Људевита Великог. Инослав или Нинослав имао је сина Дабижу и кћери Даницу и Катарину а Владислав: бана Вукића и краља Торшка.²⁾

Краљ је Драгутин у последњим годинама делио државну власт са својим сином Владиславом. То се види из дубровачких књига. Дубровачко Веће 1312. год. наредио је:(*nostri*) *consules in partibus regis Stephani et filie eius non possunt cognoscere....*³⁾ По АЕ. Данилу, краљ је Драгутин на самрти наредио да Сремском Краљевином, управља Владислав у дого-

по 30 п. дин. комад, повуку из саобраћаја и замене новим али без жига.

Облик величина и боја нових марака иста је, као и код досадашњих марака са жигом.

Нове марке без жига почеће се употребљавати од 1 априла ове године, на против, марке са жигом од овог дана неће се смети употребљавати и сва писмена снабдевена са маркама са жигом од тога дана неће имати законску вредност.

Марке од 3 дин. и од 30 паре дин. комад без жига могу се добити на каси благајне Управе града Београда.

Продавци марака и код којих се на дан 1 априла буду нашле таксени марке од по 3 дин. и 30 п. дин. комад са жигом „К. С. Р.“ дужни ће бити да се у року од деведесет дана т. ј. од 1 априла ове године писменом молбом, али без таже обрате благајни Управиој са изјавом, колико комада и које врсте марака са жигом имају и да жеље, да им се исте марке замене новим маркама без жига.“

Ово се објављује грађанству ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 14. марта 1899. год., АБр. 1929 у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
18. марта 1899. год.

Председавао председник општине г. Н. Д. Стевановић, присуствовао члан суда г. Стев. Ивковић, од одборника били: г. Мих. Јовановић, А. Ј. Стевановић, И. Козлић, Ђока Топић, др. Ј. Ђурић, Милутин Ј. Божић, Младен Николић, Јов. Петровић, Ј. М. Јанковић, С. Јосифовић, др. М. Ђорђевић, Б. Н. Соколовић, Мита Петровић, др. Стеван Марковић, Милов. Миленковић, Богоје Јовановић, Трајко Стојковић, Васа Николић, Данијан Стојковић, Коста Н. Лазаревић, д. Тадић, Пет. И. Јовановић. —

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 9. марта 1899. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 1889, 2007, 1869, 2021,

вору са својом мајком краљицом Ката-рином и властелом.¹⁾ Али ће Владислав мало владати. У АЕ. Данила има један детаљ, на основу кога би се могла створити једна претпоставка. На име, АЕ. Данило бележи, да је краљ Драгутин на самрти написао једно писмо свом брату краљу Милутину.²⁾ АЕ. Данило не саопштава садржину писма вероватно, што није био посвећен у ствари владаљаче дискреције; али се може нагађати, да је краљ Драгутин, шаљући брату последње опроштајне речи, у писму га заклињао, да одржи своју свечано задану реч; да прими у заштиту његов дом. Како је, пак, краљ Милутин сматрао питање о наследнику, види се из првих догађаја.

По Михи Мадијусу (из XIV в.) чим је краљ Драгутин умро, краљ је Милутин ухватио Владислава па га у затвору држао до своје смрти.³⁾ Ову белешку Мадијусову потврђује и Буркард, савременик краља Владислава и Стефана Дечанског.⁴⁾ На Сремску Краљевину сада поред краља Милутина полагаху право и Маџари. Изгледа, да је дошло међу њима до неког

¹⁾ Дан. Жив. стр. 50.

²⁾ Ibidem, стр. 51.

³⁾ Ljubić, Novci стр. 82.

⁴⁾ Чуп. Год. књ. XIV стр. 24.

¹⁾ Kukulj. Arkiv књ. VII Zagreb 1863. стр. 20—21, § XIV.

²⁾ Kuk. Arkiv књ. VII стр. 20—21. — Rad XVIII стр. 220—222. — Glasn. XI стр. 324—325.

³⁾ Срећковић, Ист. II стр. 178—179. — Glasn. V стр. 58. — Ljubić, Novci стр. 81. — Pejač. Hist. Serv. стр. 225.

⁴⁾ Срећковић, Ист. II стр. 184.

⁵⁾ Дан. Жив. стр. 50.

³⁾ Mon. Spect. књ. XXIX стр. 106.

2082, 2083, 1836, 1841, 1890, 1891, 1892, 1924, 1935, 1975, 2020, 2081, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Петар Д. Видаковић, трг., Станоје Обрадовић трг.; да је Љубомир П. Стошић, бакалин доброг владања и средњег имовног стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања Рафаило Алексић млекар, Јован Р. Јовановић шпедитер, Андра Пурић књижар; да су му непознати: Љубисав Аксентијевић кондуктер трамваја, Ђура Стојаковић кочијаш, Милан Ђокић и Јован Писаревић, калфе обућарске, Сима Петровић таљигаш, Јозеф Мартин кувар, Светозар Максимовић ватрогасац, Димитрије Нешић поштар, Владислав Ђорђевић шпедит. момак, Панта Милић продајац старог гвожђа, Марија Кнежевић куварица и Владимир Ролић, надничар.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 626 и 667, одбор је изјавио мишљење,

да се Персић Т. Нинић, удовој Милеви М. Ђорђевића и Зорки Н. Милојевића могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

IV

По прочитању молбе Томе Стевановића каф. из Тополе АБр. 2008, одбор је на основу чл. 66 тачке 9 зак. о устројству општина и општ. власти а према поднетим исправама решио,

да се молилац Тома Стевановић прими за члана општине београдске.

V

По прочитању извештаја економног одељења о допуштењу, да Јов. Петровић може на општинском земљишту на Савској обали бесплатно држати продавницу, одбор је решио,

овлашћује се председник општине да са судом општинским ову ствар расправи, како за добро нађе.

споразума, јер краљ Милутин заузе Мачву, Браничево и Београд, а Маџари Срем и Славонију.¹⁾

По смрти краља Милутина 1321. г. у Србији буке грађански рат. Тада Владислав побегне у северне крајеве Србије и ту завлада. У тим је крајевима владао све до 1324. г. Он је чак и новац ковао. У Београдском Музеју постоји један његов сребрни новац. На лицу је новца Ис. Христос на престолу, на наличју краљ Владислав на престолу без наслона. Краљ је у сјајном оделу без наслона, са затвореном повисоком круном, пуне браде и великих бркова. У десној руци држи крст а леву наслонио на лево колено.²⁾

У дубровачким се књигама помиње краљ Владислав последњи пут 28. Децембра 1323. г. У његовим је рукама био Рудник, који су Дубровчани непрестано посећивали.³⁾ Дубровчани су имали односа са краљем Владиславом. Постоји једна исправа краља Владислава од 25. Окт. 1323. г. којом краљ тврди да му Дубровчани Климе ништа не дугује.⁴⁾ М. Орбиније зна

VI
По прочитању извештаја економног одељења одбор је решио,

одобрава се пренос закупа леденице општинске код Текије од Пере Јовановића на Димитрија Грујића касапина, под истим погодбама и по истој ценi но с тим, да Пере Јовановић јемствује да ће нови закупац уредно плаћати општину цену.

VII

Услед напомене председника општине а на основу чл. 21. тач. 1 зак. о устр. општина и општинских власти одбор је решио,

да чланови бирачког одбора за избор једног кмета и два одборничка заменика, што ће се извршити 25. марта ове године, буду одборници г. Ђорђе Тошић и Стојан Пајкић а њима заменик г. Богоје Јовановић.

VIII

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15. марта о. г. АБр. 1971 одредио цену лебу за другу половину марта исту ону која је била и у првој половини.

Одбор је примио и знању ово решење суда општинског.

IX

По прочитању акта господина министра финансија АБр. 1957 одбор је решио,

да чланови пореског одбора за варош Београд буду: Алекса Н. Крсмановић, Никола Спасић, трговац, Младен Николић, потпуковник у пензији, Јанаћ М. Јанковић винарски трговац, Михаило Протић апотекар, Јаков Алкалај, трговац, Михаило Јовановић благајник мин. просвете и Михаило Штрбич кројач, и заменици: Настас Антоновић апелациони судија, Милош Бошковић лебар, Марко Денић абација, Настас Костић трг., Михаило Миловановић трг., Алекса Т. Кумануди, трг. Владислав М. Ђорђевић бакалин и Благоје Ајдуковић месар.

да је краљ Владислав био у великом пријатељству са Дубровником и да су га Дубровчани помагали у његовој борби „с браћом“.¹⁾

Већ идуће године завршила се влада краља Владислава. Орбиније, Лукарије, Пејачевић и Г. Срећковић узимају да је краљ Владислав савладао и грозно уморио (разапео) свог полубрата од стрица Константина.²⁾ Али, изгледа да је ово нетачно, јер Буркард, путник XIV в., бележи, да је Стефан савладао Константина а не Владислав.³⁾ Најзад дође до борбе и између Владислава и Стефана 1324. г. У боју је краљ Владислав пострадао и морао утећи у Маџарску, где је и умро.

Пејачевић узима, да је краљ Владислав умро у тамници Стефана Дечанског.⁴⁾ Мајков и Калаји узимају, да је краљ Владислав пао у самом боју.⁵⁾ Костић узима, да се краљ Владислав побеђен морао задовољити једним делом Српске Државе и да је у скоро после тога на миру умро.⁶⁾ Али

X
Председник извештава одбор, да је суд општински сходно буџету за ову годину расписао стечај за једног инжињера и да су се на исти пријавила 4 кандидата; но како сада општина београдска има већу потребу за архитекту ради прегледа планова клничних и воћења надзора при грађењу исте, то је одбор на предлог неколицине одборника решио,

да се у службу општинске узме Милорад Рувидић архитекта мин. грађевина са годишњом платом од четири иљаде динара, која ће му се рачунати од дана кад на дужност дође.

XI

Председник објављује, да је на дневном реду решавање о месту за подизање зграде за основну школу у савамалском крају.

По поновном прочитању извештаја комисијског одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 11 решио,

да се зграда за основну школу за савамалски крај подигне на општ. земљишту званом „тобијска пијаца.“

XII

Председник подноси одбору на решење извештај општинског правозаступника о стању парнице општинске са Браћом Д. Јездићима због накнаде штете, којим се саветује општини, да пристане на равнање са овим својим парничарима под означеним погодбама, пошто је противна страна изјавила жељу за равнање.

По прочитању тога извештаја одбор је решио, усваја се у свему овјиј предлог општинског правозаступника. Ако Браћа Јездићи на исти не пристану, да се продужи воћење парнице са њима.

XIII

По прочитању акта одбора за подизање храма Св. Сави АБр. 655 и усменог извештаја председника општине, одбор је решио,

да се овоме одбору даде за ову годину помоћ од две иљаде динара за подизање храма Св. Сави, а у будуће да се редовно у буџету општинском предвиђа сума за ову помоћ. Овогодишња помоћ да се исплати из уштеда буџетских, које ће се на крају године показати.

је све то неистинито, јер српски летописи бележе: „Кладиславъ же прогнатъ быстъ Дѣчанскымя кралюмъ на Оүгрѣ и тамо коньцъ житїа приемлюѧтъ“¹⁾ Српске летописе потврђује и Буркард. И он бележи да је краљ Владислав „прави наследник“ прогнат из земље.²⁾

Изгледа, да је краљ Владислав имао порода, јер у једном свом писму вели:ne me filio....³⁾

¹⁾ Ковач. и Јован. Ист. стр. 104. — Мајков, Ист. стр. 36. — Калаји, Ист. стр. 49.

²⁾ Јубић, Novci t. VI бр. 7, стр. 82.

³⁾ Моп. Spect. vol. X стр. 103.

⁴⁾ Пуцић, Спом. II стр. 3—4. — Споменик XI стр. 99.

¹⁾ Jl Regno стр. 254

²⁾ Orbini, Jl Regno стр. 254. — Luccari, Copioso ristretto стр. 37. — Пејач. Hist. стр. 253—254. — Срећк. Ист. II стр.

³⁾ Чуп. Год. књ. XIV стр. 25.

⁴⁾ Hist. Serv. стр. 254.

⁵⁾ Мајк. Ист. стр. 38. — Кал. Ист. стр. 51.

⁶⁾ Ист. стр. 56. Ср. Гл. V стр. 62—63 —

¹⁾ Спом. III. стр. 97—99, 130—131 — Гласн. стр. LIII 9. — Шаф. Památ, Let. стр. 52—53, 69—70. — Star. XIII e. 58.

²⁾ Чуп. Год. књ. XIV стр. 25, 27.

³⁾ Пуцић, Спом. II стр. 4.

XIV

Одборник г. Др. Јов. Ђурић подноси писмен предлог о томе, како да се грађанству обезбеди довољна количина воде кад наступе топли дани. По прочиташу тога предлога одбор је одлучио, да се о овоме предлогу решава у првој седници за овом.

XV

Председник извештава одбор, да је општина београдска учинила Српском Друштву Црвеног Крста у прошлјој години извесну новчану помоћ ради успешнијег постизавања његових добровољних намера, па предлаже да то и у овој години учини.

По саслушању овога одбор је једногласно решио,

да се Српском Друштву Црвеног Крста и ове године учини поклон у две иљаде и осам стотина динара, која сума да се исплати из вишке трошаринских прихода за ову годину. Да се за ово решење изиште надлежно одобрење.

XVI

По прочиташу молбе одбора београдске евангелске црквене општине АБр. 1820, одбор је, са разлога у молби наведених решио,

да се београдској евангелиској црквије општини оправди дуг у две иљаде и једанаест динара и двадесет и седам парашто оваја општина има од ње да потражује за саграђени тротоар пред њеним имањем.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
23. марта 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г. г. Стев. Ивковић и Коста Смиљ од одборника били: г. г. К. Н. Лазаревић, Ђока Тошић, Јов. Петровић, Ј. М. Јанковић, М. Јовановић, Др. Јован Ђурић, Др. Стеван Марковић, Младен Николић, Васа Николић, Ђ. Димитријевић, А. Н. Кремановић, Петар И. Јовановић, Н. Спасић, М. Савчић, Стојан Пајкић, Д. М. Ђорђевић, И. Коалић, Ђорђе Н. Соколовић, Трифун Ђорђевић, К. П. Михајловић, Б. Пантелејић, Д. Тадић, Ј. Алкалај, М. Ј. Божић —

I.

Прочитан је записник одборски одлука седнице држане 18. марта о. г. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Др. Стеван. Марковић примећује, да би требало објавити у општинским новинама да је цена за пражњење нужника и помијара спуштена.

Председник је одговорио,

да ће се то објавити у првом броју општинских новина.

III

По прочиташу акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 2125, 2235, 2126, 2127, 2242, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Ђорђе Игњатовић обављач проститутске радње, Ката жена Петра Живковића ђамбаса, Петко Најдановић зидар, Ђорђе Н. Соколовић грађевинар; да је Антоније Васиљевић фијакериста доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати: Алекса Ребрић тапетар, Даница жена Рајка Васића тамбураша, Јанко Арсић каферија, али да је овај, по сазнању одбора, био пре двадесет година осуђиван због убиства.

IV

По прочиташу молбе Анђелка Петровића теланина СТБр. 596, одбор је изјавио мишљење да се молиоцу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

V

По прочиташу молбе Ђуре Николића и Друга овд. предузимача и извештаја водоводног одељења АБр. 2155, који траже на послугу шине железничке, одбор је после поименичног гласања са 11 гласова против 10 одлучио

да се изиште од грађев. одељења извештај, да ли се ове шине могу дати на послугу, и ако могу, да се даду, а цену ће одбор одредити.

VI

Председник објављује, да је на дневном реду решавање о предлогу одборника г. Д-ра Јована Ђурића о томе, како да се осигура београдском становништву довољно воде кад наступе топли дани. Па како с овим стоји у вези и извештај О. Смрекера о стању водовода београдског и о начину, како да се исти побољша и прошири, то је одбор узео у претрес оба ова предмета, и по прочиташу предлога Ђурићевог, извештаја О. Смрекера и водоводног одељења одбор је решио,

1., да се одмах предузме грађење једног великог бунара у Макишу по систему О. Смрекера, као што су и остали бунари, само да овоме бунару буде дно отворено ради лакшег чишћења а да се продуже радови на копању привремених бунара, према ранијем решењу и одобреном кредиту.

2., кад овај бунар буде готов, да се покуша на бунару број V чишћење и отклањање ситног песка, да се у опште види и пронађе узрок, зашто досада бунари не дају сада онолико воде, колико су у почетку давали и да се све што треба предузме да ови бунари дају исто онолико воде колико су у почетку давали.

3., ако се по извршеним опитима постигне повољан резултат и ако се успе да се бунар број V очисти и да даје више воде него што сад даје, да се о томе поднесе одбору извештај ради решења, да ли ће се и остали бунари на овај начин чистити.

4., за грађење овог великог бунара одобрава се кредит од дванаест иљада динара из вишке прихода трошаринских и да се за ово изиште надлежно одобрење.

VII

Председник износи одбору на решење предлог суда о прикупљању општинских и трошаринских прихода на царинарницама београдским, да те приходе од сада прикупљају општински посленици у место државних чиновника, као што је до сада било.

По прочиташу тога предлога АБр. 1646, одбор је решио,

јесава се овај предлог суда у свему. Да суд општински одмах приступи потпуном извршењу његовом.

НАПОМЕНА

Због извесних сметњи у администрацији ових новина, није могао прошле недеље лист изаћи.

О ГЛАС

Као и прошле тако и ове године држаће се у вароши Пироту о „Лазаревој

суботи“ тродневни марвени панаћур у дане 10. 11. и 12. Априла текуће године на коме ће се моћи искључиво прдавати стока свију врста.

Ово се саопштава прдавцима и купцима стоке ради знања.

Од суда општине вароши Пирота 31. марта 1899. г. у Пироту КБр. 2039.

О ГЛАС

Општина београдска има у своме магацину разног прекобројног **прибора за пожарнике**, који је расходован, као: шлемова (капа) од коже, опасача за шмркаре, сикира пешачких са једном општицом, опасача са карабинима, пожарних значака од блека, труба (кларинета) и добоша и т. д. који би се могао употребити за пожарнике наших општина у унутрашњости.

Како је овај прибор општина вольна продати: овим јавља свакоме, коме буде потребно да јој се ради куповине обрати.

АБр. 8741. Од суда општине београдске 15. марта 1899 год. Београд.

ОБЈАВА

Два дућана, у улици Краља Александра, где су телалнице, издају се под закуп одмах или од Ђурђевдана.

Ко жели узети било један или обадва дућана, нека се јави Суду општине београдске.

Подрум под школом код Саборне Цркве, који се може употребити корисно као магацин, за вино, ракију или колонијалне еспапе, издаје се под закуп одмах или од 1. маја тек. год.

Ко жели узети овај подрум, нека се изволи јавити Суду општине београдске.

АБр. 4969. Од суда општине београдске 1. марта 1899 год. Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

а) Од кубног метра	— — — —	6.— д.
б) Од акова	— — — —	0.30 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — 0.25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0.70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штала — 1.50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — 0.20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0.60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом од гостионице са кухињом без штала — 1.— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.